

vidne mod deres forældre, er alligevel nødt til at anmelde dem for at undgå tvangsægteskabet.

Det er den forskel, som jeg håber, at både fru Elsebeth Gerner Nielsen og fru Anne Baastrup snart får ind i hovedet: Pigerne er nødt til at anmelde forholdet for at undgå tvangsægteskabet, men hvis en kvinde, der bliver banket, ikke vil vidne mod sin mand, melder hun det jo bare ikke. Den valgmulighed har disse piger ikke, så tænk venligst over det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen for det sidste spørgsmål.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kan oplyse ministeren om, at så vidt jeg husker, var det politimesteren i Glostrup, der på et tidspunkt sagde, at nu var han simpelt hen træt af, at hver gang hans folk kom ud til et voldeligt ægteskab, hvor kvinden var banket gul og grøn og stod og græd og selv havde tilkaldt politiet, sagde hun til sidst, at hun alligevel ikke ville anmelde sin mand, for det turde hun ikke. Politimesteren sagde, at nu måtte det være slut, og så blev manden alligevel anmeldt.

Det er den eneste måde, vi kan komme denne uskik til livs på. Der er jo ikke nogen grund til at have en lovgivning, hvis man ikke skal følge den. Vi kan lige så godt opgive § 260 i straffeloven, hvis den alligevel ikke skal bruges til noget, og hvorfor skal vi have en øget strafferamme, hvis vi ikke skal bruge den til noget?

Nu er det mit sidste spørgsmål, og ministeren har den fordel, at han har det sidste svar, men jeg vil gerne advare ministeren mod at politisere for meget. Jeg synes, denne sag er for alvorlig til, at vi bare skal lege med den, og derfor vil jeg spørge ministeren: Er der en mulighed for, at ministeren vil sikre, at man går alle de 30 tvangsægteskaber igennem og sørger for, at i de tilfælde, hvor der ikke er krævet anonymitet, forelægger man tingene for politiet, så politiet kan tage stilling til, om der er tale om et straffetligt forhold, i stedet for at det er ministeren eller nogle embedsmænd, der afgør det?

Line Barfod (EL):

Det var bare til spørgsmålet om voldsramte kvinder.

Historien er jo netop, at i mange år gjorde man ikke noget ved disse sager, før politimesteren i Glostrup sagde, at nu ville man tage sig af

sagerne. Nu ville man ikke længere bare sige, at når det var husspektakler, skulle man ikke tage sig af sagerne. Man begyndte faktisk at tage problemet alvorligt og føre disse sager.

Derfor passer den historiske sammenligning, som ministeren forsøgte sig med, ikke helt. I nogle af disse sager ønskede kvinderne ikke at vidne, og nogle gange prøvede de at trække anmeldelsen tilbage, hvis det var dem, der var kommet med anmeldelsen. Men i andre tilfælde har det været naboer eller andre udenforstående, der er kommet med anmeldelsen, og derfor kan der godt være tilfælde, hvor man gennemfører sagen, uden at man behøver at føre offeret som vidne.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Formålet med straffebestemmelsen er jo at forhindre tvangsægteskaber, altså reducere antallet af tvangsægteskaber og øge antallet af ofre for tvangsægteskaber, som tør gå til myndighederne og bede om at få tvangsægteskabet stoppet. Vi skal have færre tvangsægteskaber, og derfor skal vi have flere til at melde sig til myndighederne og bede om at få tvangsægteskabet stoppet.

Hvis jeg gør, som de to hidsige spørgere ønsker, vil der blive stoppet færre tvangsægteskaber, for så er der færre, som vil melde sig, fordi de ved, at hvis det er fru Elsebeth Gerner Nielsen og fru Anne Baastrups politik, der føres, vil henvendelsen føre til, at hele familien går i spåner, og at de mister familien og måske livet. Det er jo det, der er problemet: Det vil modvirke formålet med tvangsbestemmelsen, hvis jeg gør, som fru Elsebeth Gerner Nielsen ønsker.

Kl. 17.00

Og så passer det jo ikke, at bestemmelsen er ligegyldig. Tænk nu, hvis den ikke var der, så ville det jo være helt forfærdeligt. Det er godt, at bestemmelsen er der, men den skal administreres, så den reducerer mængden af tvangsægteskaber. Det vil sige, så den øger antallet af piger, som tør gå til myndighederne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det af hr. Keld Albrechtsen under nr. 22 på dagsordenen opførte spørgsmål til fødevareministeren, spørgsmål nr. S 1161, efter ønske fra spørgeren overgår til skriftlig besvarelse.